

którzy stali się absolwentami w 2004 r. lub wcześniej.

§ 2. Poborowych, o których mowa w § 1:

- 1) w pkt 1 i 4, przenosi się do rezerwy po złożeniu przez nich do dnia 31 grudnia 2004 r. udokumentowanego wniosku w tej sprawie;
- 2) korzystających z odroczenia zasadniczej służby wojskowej lub przeszkolenia wojskowego — przenosi się do rezerwy po złożeniu przez nich do dnia 31 grudnia 2004 r. wniosku w sprawie przeniesienia do rezerwy;
- 3) niekorzystających z odroczenia zasadniczej służby wojskowej lub przeszkolenia wojskowego — przenosi się do rezerwy, o ile w ciągu 30 dni od

dnia wejścia w życie rozporządzenia nie złożą pisemnego wniosku o nieprzenoszenie ich do rezerwy;

- 4) przenosi się do rezerwy również w przypadku, jeżeli orzeczeniem właściwej komisji lekarskiej zostali uznani za czasowo niezdolnych do służby wojskowej.

§ 3. Przepisu § 1 nie stosuje się do poborowych, którzy złożyli wnioski o przeznaczenie do służby zastępczej lub służba ta została im przyznana.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: *J. Szmajdziński*

1584

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 17 czerwca 2004 r.

w sprawie mianowania na stopnie wojskowe

Na podstawie art. 76 ust. 14 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2002 r. Nr 21, poz. 205, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe warunki, tryb i sposób mianowania oraz stopnie wojskowe, na które mogą mianować organy wojskowe wskazane w art. 76 ust. 3 i 7 pkt 3 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej, zwanej dalej „ustawą”.

§ 2. Przepisy rozporządzenia stosuje się do:

- 1) żołnierzy:
 - a) zasadniczej służby wojskowej,
 - b) nadterminowej zasadniczej służby wojskowej,

- c) odbywających przeszkolenie wojskowe,
- d) odbywających okresową służbę wojskową,
- e) rezerwy,

f) pełniących czynną służbę wojskową w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny;

- 2) studentów wyższych szkół morskich odbywających zajęcia wojskowe;

- 3) osób, o których mowa w art. 76 ust. 8 ustawy.

§ 3. 1. Warunkiem mianowania na wyższy stopień wojskowy jest posiadanie odpowiednich kwalifikacji wojskowych oraz pozytywnej opinii służbowej.

2. W przypadku ujawnienia okoliczności powodujących niezasadność mianowania na wyższy stopień wojskowy, organ, który wystąpił z wnioskiem o mianowanie, powiadamia o tym niezwłocznie przełożonego uprawnionego do mianowania na dany stopień wojskowy.

§ 4. 1. Żołnierzowi i osobie mianowanej na wyższy stopień wojskowy wręcza się akt mianowania. W przypadku śmierci tego żołnierza lub osoby akt ten wręcza się najbliższemu członkowi jego rodziny.

2. Akt mianowania sporządza organ, który mianował żołnierza, lub na jego polecenie (zgodnie z podle-

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 81, poz. 732, Nr 113, poz. 984 i 985, Nr 156, poz. 1301, Nr 166, poz. 1363, Nr 199, poz. 1673 i Nr 200, poz. 1679 i 1687, z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 90, poz. 844, Nr 96, poz. 874, Nr 139, poz. 1326, Nr 179, poz. 1750, Nr 210, poz. 2036 i Nr 223, poz. 2217 oraz z 2004 r. Nr 116, poz. 1203.

głością służbową) organ, który wystąpił z wnioskiem o mianowanie żołnierza.

3. W przypadku mianowania żołnierza rezerwy lub osoby, o której mowa w § 2 pkt 3, przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej lub Ministra Obrony Narodowej akty mianowania sporządza szef wojewódzkiego sztabu wojskowego, a w szczególnych sytuacjach akt mianowania sporządza dyrektor (szef) komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej w sprawach kadr.

4. Akt mianowania wręcza żołnierzowi wojskowy komendant uzupełnień, szef wojewódzkiego sztabu wojskowego albo żołnierz zawodowy upoważniony przez organ uprawniony do mianowania lub attaché wojskowy, o którym mowa w § 34 ust. 1 pkt 3.

5. Wręczenie aktu mianowania przeprowadza się zgodnie z ceremoniałem wojskowym.

Rozdział 2

Mianowanie żołnierzy odbywających zasadniczą służbę wojskową

§ 5. 1. W czasie odbywania zasadniczej służby wojskowej żołnierz może być mianowany do stopnia starszego szeregowego.

2. Na stopień starszego szeregowego można mianować szeregowego, który:

- 1) posiada wykształcenie co najmniej gimnazjalne i przygotowanie zawodowe lub kwalifikacje (uprawnienia) niezbędne dla potrzeb Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, zwanych dalej „Siłami Zbrojnymi”;
- 2) w czasie służby wojskowej osiągnął co najmniej dobre wyniki w szkoleniu i wykonywaniu zadań służbowych oraz dyscyplinie wojskowej.

§ 6. 1. Z wnioskiem o mianowanie na stopień starszego szeregowego występuje przełożony żołnierza, od szczebla co najmniej dowódcy kompanii.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, przedstawia się drogą służbową przełożonemu uprawnionemu do mianowania.

§ 7. 1. Do mianowania na stopień wojskowy starszego szeregowego jest uprawniony dowódca jednostki wojskowej, której ewidencją żołnierz jest objęty, od szczebla co najmniej dowódcy pułku (równorzędnego).

2. W przypadku gdy dowódca jednostki wojskowej, o którym mowa w ust. 1, nie posiada uprawnień do mianowania — właściwym do mianowania jest przełożony tego dowódcy.

§ 8. Na stopień starszego szeregowego mianuje się szeregowego z dniem zwolnienia z zasadniczej służby wojskowej i przeniesienia do rezerwy.

Rozdział 3

Mianowanie żołnierzy odbywających nadterminową zasadniczą służbę wojskową

§ 9. 1. W czasie odbywania nadterminowej zasadniczej służby wojskowej żołnierz może być mianowany do stopnia starszego szeregowego.

2. Na stopień starszego szeregowego można mianować szeregowego, który:

- 1) posiada wykształcenie co najmniej gimnazjalne i przygotowanie zawodowe lub kwalifikacje (uprawnienia) niezbędne dla potrzeb Sił Zbrojnych;
- 2) w czasie służby wojskowej osiągnął bardzo dobre lub dobre wyniki w szkoleniu i wykonywaniu zadań służbowych oraz dyscyplinie wojskowej.

3. Żołnierza, o którym mowa w ust. 2, posiadającego stopień starszego szeregowego można mianować do stopnia wojskowego kaprała, jeżeli żołnierz ten posiada świadectwo dojrzałości i zdał egzamin na podoficera.

§ 10. Na stopień kaprała mianuje się starszego szeregowego z dniem zwolnienia z nadterminowej zasadniczej służby wojskowej.

§ 11. Przepisy § 6 i 7 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 4

Mianowanie żołnierzy odbywających przeszkolenie wojskowe

§ 12. 1. Na stopień starszego szeregowego może być mianowany żołnierz, który osiągnął bardzo dobre wyniki w wykonywaniu zadań służbowych oraz dyscyplinie wojskowej i zdał egzamin kończący pierwsze sześć tygodni długotrwałego przeszkolenia wojskowego.

2. Na stopień kaprała mianuje się żołnierza, który zdał egzamin końcowy długotrwałego lub krótkotrwałego przeszkolenia wojskowego, z dniem ukończenia tego przeszkolenia.

3. Z wnioskiem o mianowanie na kolejny wyższy stopień wojskowy występuje przełożony żołnierza zajmujący stanowisko służbowe co najmniej dowódcy kompanii.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, przedstawia się drogą służbową przełożonemu uprawnionemu do mianowania na dany stopień wojskowy.

5. Mianowanie na wyższy stopień wojskowy następuje rozkazem przełożonego uprawnionego do mianowania na dany stopień wojskowy.

§ 13. Do mianowania na stopień wojskowy starszego szeregowego i kaprała jest uprawniony dowódca jednostki wojskowej, w której żołnierz odbywa

przeszkolenie wojskowe, od szczebla co najmniej dowódcy pułku (równorzędnego) lub jego przełożeni posiadający takie uprawnienia.

Rozdział 5

Mianowanie żołnierzy odbywających okresową służbę wojskową

§ 14. 1. Żołnierz odbywający okresową służbę wojskową może być w czasie odbywania tej służby mianowany na kolejny wyższy stopień wojskowy.

2. Mianowanie, o którym mowa w ust. 1, może nastąpić nie wcześniej niż po odbyciu trzech miesięcy okresowej służby wojskowej.

§ 15. Organami właściwymi do mianowania na stopnie wojskowe starszego szeregowego i w korpusie podoficerskim są:

- 1) Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego, dowódca rodzaju Sił Zbrojnych, Szef Wojskowych Służb Informacyjnych, Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej, Dowódca Garnizonu Warszawa, dowódca dywizji, flotylli lub brygady nie wchodzącej w skład dywizji, komendant wyższej szkoły oficerskiej oraz dowódca zajmujący równorzędne lub wyższe stanowisko służbowe — do stopnia starszego chorążego sztabowego (starszego chorążego sztabowego marynarki) włącznie w podległych jednostkach wojskowych;
- 2) dowódca brygady wchodzącej w skład dywizji, dowódca pułku oraz dowódca zajmujący równorzędne stanowisko służbowe — do stopnia starszego sierżanta (starszego bosmana) włącznie w podległej jednostce wojskowej.

§ 16. Na stopień starszego szeregowego można mianować szeregowego, który:

- 1) posiada co najmniej wykształcenie gimnazjalne i przygotowanie zawodowe lub kwalifikacje (uprawnienia) niezbędne dla potrzeb Sił Zbrojnych;
- 2) w czasie odbywania okresowej służby wojskowej osiąga bardzo dobre wyniki w szkoleniu i wykonywaniu zadań służbowych oraz dyscyplinie wojskowej.

§ 17. Na kolejny wyższy stopień wojskowy może być mianowany żołnierz, który spełnia warunki określone w art. 76 ust. 10 ustawy oraz gdy od jego poprzedniego mianowania upłynął co najmniej jeden rok. Mianowanie to może nastąpić na stopień nie wyższy niż stopień etatowy stanowiska służbowego.

§ 18. 1. Z wnioskiem o mianowanie na kolejny wyższy stopień wojskowy występują:

- 1) na stopień starszego szeregowego i stopnie wojskowe w korpusie podoficerskim — przełożony żołnierz zajmujący stanowisko służbowe co najmniej dowódcy kompanii;

- 2) na stopnie wojskowe w korpusie oficerskim — dowódca jednostki wojskowej, w której żołnierz odbywa okresową służbę wojskową.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, przedstawia się drogą służbową przełożonemu uprawnionemu do mianowania na dany stopień wojskowy.

3. Mianowanie na kolejny wyższy stopień wojskowy następuje rozkazem (decyzją) przełożonego uprawnionego do mianowania na dany stopień wojskowy.

Rozdział 6

Mianowanie żołnierzy rezerwy

§ 19. 1. Żołnierz rezerwy może być mianowany na kolejny wyższy stopień wojskowy:

- 1) w czasie odbywania ćwiczeń wojskowych;
- 2) po odbyciu ćwiczeń wojskowych lub służby okresowej;
- 3) w przypadkach uzasadnionych potrzebami Sił Zbrojnych.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 3, na kolejny wyższy stopień wojskowy można mianować:

- 1) oficera rezerwy — w korpusach osobowych: lotnictwa, marynarki wojennej, sprawiedliwości i obsługi prawnej, medycznym lub duszpasterstwa, jeżeli od poprzedniego mianowania upłynęły co najmniej trzy lata, do stopnia kapitana włącznie, jednak nie wyższego niż stopień etatowy zajmowanego stanowiska;
- 2) podoficera rezerwy — w korpusie osobowym medycznym, jeżeli od poprzedniego mianowania upłynęły co najmniej trzy lata, do stopnia nie wyższego niż stopień etatowy zajmowanego stanowiska.

§ 20. Na stopień starszego szeregowego można mianować szeregowego, który:

- 1) posiada co najmniej wykształcenie gimnazjalne i przygotowanie zawodowe lub kwalifikacje (uprawnienia) niezbędne dla potrzeb Sił Zbrojnych;
- 2) w czasie odbywania ćwiczeń wojskowych osiągał bardzo dobre wyniki w szkoleniu i wykonywaniu zadań służbowych oraz dyscyplinie wojskowej.

§ 21. 1. Na pierwszy stopień w korpusie podoficerów mianuje się żołnierza, który spełnia warunki określone w art. 76 ust. 9 pkt 1 ustawy i posiada świadectwo dojrzałości.

2. Na pierwszy stopień wojskowy w korpusie podoficerów mianuje się szeregowego i starszego szeregowego, z dniem złożenia egzaminu na podoficera.

§ 22. Na wyższy stopień wojskowy w korpusie podoficerów może być mianowany podoficer, który spełnia warunki określone w art. 76 ust. 11 ustawy, a ponadto:

- 1) w posiadanym stopniu wojskowym odbył jednorazowo ćwiczenia wojskowe w wymiarze co najmniej dziesięciu dni lub
- 2) łączny czas odbytych przez niego ćwiczeń wojskowych w posiadanym stopniu wojskowym wynosi co najmniej czternaście dni.

§ 23. Na pierwszy stopień wojskowy w korpusie oficerów może być mianowany żołnierz, który spełnia warunki określone w art. 76 ust. 9 pkt 2 ustawy, oraz:

- 1) posiada tytuł magistra (równorzędny);
- 2) odbył kurs oficerski.

§ 24. 1. Na wyższy stopień wojskowy w korpusie oficerów może być mianowany żołnierz, który spełnia warunki określone w art. 76 ust. 11 ustawy oraz w posiadanym stopniu wojskowym pełnił okresową służbę wojskową lub odbył ćwiczenia wojskowe w łącznym wymiarze co najmniej 30 dni.

2. Mianowanie, o którym mowa w ust. 1, może nastąpić na stopień nie wyższy niż stopień etatowy stanowiska służbowego, na które żołnierz rezerwy posiada przydział mobilizacyjny lub przewiduje się nadanie mu takiego przydziału.

§ 25. Egzaminy, o których mowa w art. 76 ust. 9 pkt 2 ustawy i § 21 ust. 2, organizują dowódcy jednostek wojskowych, w których żołnierze odbywają kursy prowadzone w ramach ćwiczeń wojskowych.

§ 26. 1. Z wnioskiem o mianowanie występują:

- 1) na stopień starszego szeregowego oraz stopnie w korpusie podoficerów — przełożony żołnierz zajmujący stanowisko służbowe co najmniej dowódcy kompanii lub wojskowy komendant uzupełnień właściwy ze względu na miejsce pobytu stałego (zamieszkania) lub pobytu czasowego żołnierza rezerwy, trwającego ponad dwa miesiące;
- 2) na stopień wojskowy w korpusie oficerów:
 - a) dowódca jednostki wojskowej, w której żołnierz pełnił okresową służbę wojskową lub ostatnio odbywał ćwiczenia wojskowe,
 - b) dowódca jednostki wojskowej, do której żołnierz posiada przydział mobilizacyjny,
 - c) wojskowy komendant uzupełnień właściwy ze względu na miejsce pobytu stałego (zamieszkania) lub pobytu czasowego żołnierza rezerwy, trwającego ponad dwa miesiące.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, przedstawia się drogą służbową przełożonemu uprawnionemu do mianowania na dany stopień wojskowy.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. a i b, przesyła się do wojskowego komendanta uzupełnień, który przedstawia je, drogą służbową, przełożonemu uprawnionemu do mianowania na dany stopień wojskowy.

4. Mianowanie na wyższy stopień wojskowy następuje rozkazem przełożonego uprawnionego do mianowania na dany stopień wojskowy.

§ 27. Organami właściwymi do mianowania na stopnie wojskowe starszego szeregowego i w korpusie podoficerskim są:

- 1) Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego, dowódca rodzaju Sił Zbrojnych, Szef Wojskowych Służb Informacyjnych, Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej, Dowódca Garnizonu Warszawa, dowódca dywizji, flotylli lub brygady nie wchodzącej w skład dywizji, komendant wyższej szkoły oficerskiej oraz dowódca zajmujący równorzędne lub wyższe stanowisko służbowe — do stopnia starszego chorążego sztabowego (starszego chorążego sztabowego marynarki) włącznie w podległych jednostkach wojskowych oraz szef wojewódzkiego sztabu wojskowego;
- 2) dowódca brygady wchodzącej w skład dywizji, dowódca pułku oraz dowódca zajmujący równorzędne stanowisko służbowe — do stopnia starszego sierżanta (starszego bosmana) włącznie w podległej jednostce wojskowej oraz wojskowy komendant uzupełnień właściwy ze względu na miejsce pobytu stałego (zamieszkania) lub pobytu czasowego żołnierza rezerwy, trwającego ponad dwa miesiące.

Rozdział 7

Mianowanie żołnierzy pełniących czynną służbę wojskową w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny

§ 28. W razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny organami właściwymi do mianowania na wyższy stopień wojskowy żołnierzy pełniących czynną służbę wojskową są organy, o których mowa w art. 76 ust. 7 pkt 1 i 2 ustawy, oraz:

- 1) Minister Obrony Narodowej lub Naczelný Dowódca Sił Zbrojnych — na kolejne stopnie oficerskie do stopnia pułkownika (komandora) włącznie;
- 2) Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego, dowódca rodzaju Sił Zbrojnych, Szef Wojskowych Służb Informacyjnych, Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej, Dowódca Garnizonu Warszawa, dowódca dywizji, flotylli lub brygady nie wchodzącej w skład dywizji, komendant wyższej szkoły oficerskiej oraz dowódca zajmujący równo-

rzędne lub wyższe stanowisko służbowe — do stopnia starszego chorążego sztabowego (starszego chorążego sztabowego marynarki) włącznie w podległych jednostkach wojskowych oraz szef wojewódzkiego sztabu wojskowego;

3) dowódca brygady wchodzącej w skład dywizji, dowódca pułku oraz dowódca zajmujący równorzędne stanowisko służbowe — do stopnia starszego sierżanta (starszego bosmana) włącznie w podległej jednostce wojskowej oraz wojskowy komendant uzupełnień właściwy ze względu na miejsce pobytu stałego (zamieszkania) lub pobytu czasowego żołnierza rezerwy trwającego ponad dwa miesiące, z zastrzeżeniem pkt 4;

4) dowódca jednostki wojskowej, oddziału lub pododdziału — do stopnia kaprała (mata) włącznie w podległej jednostce wojskowej, oddziale lub pododdziale.

§ 29. 1. Z wnioskiem o mianowanie na wyższy stopień wojskowy występuje:

1) na stopień starszego szeregowego oraz stopnie w korpusie podoficerów — przełożony żołnierza zajmujący stanowisko służbowe co najmniej dowódcy kompanii oraz wojskowy komendant uzupełnień właściwy ze względu na miejsce pobytu stałego (zamieszkania) lub pobytu czasowego żołnierza, trwającego ponad dwa miesiące;

2) na stopień wojskowy w korpusie oficerów:

a) dowódca jednostki wojskowej, w której żołnierz pełni czynną służbę wojskową,

b) wojskowy komendant uzupełnień właściwy ze względu na miejsce pobytu stałego (zamieszkania) lub pobytu czasowego żołnierza, trwającego ponad dwa miesiące.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, przedstawia się drogą służbową przełożonemu uprawnionemu do mianowania na dany stopień wojskowy.

3. Mianowanie na wyższy stopień wojskowy następuje rozkazem przełożonego uprawnionego do mianowania na dany stopień wojskowy.

§ 30. 1. Warunkiem mianowania żołnierza na pierwszy stopień wojskowy w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny jest:

1) w korpusie podoficerów — posiadanie przez niego wykształcenia co najmniej na poziomie szkoły ponadgimnazjalnej i zdanie egzaminu na podoficera;

2) w korpusie oficerskim — posiadanie przez niego wykształcenia wyższego i zdanie egzaminu na oficera.

2. Mianowanie na kolejny stopień wojskowy może nastąpić w przypadku, gdy żołnierz spełnia łącznie następujące warunki:

1) otrzymał pozytywną opinię służbową;

2) jest zdyscyplinowany;

3) posiada kwalifikacje wojskowe wymagane na danym stanowisku;

4) pełni czynną służbę wojskową przez okres co najmniej sześciu miesięcy, a od ostatniego mianowania upłynął co najmniej jeden rok.

3. Mianowanie może nastąpić na stopień wojskowy nie wyższy niż stopień etatowy zajmowanego stanowiska służbowego.

Rozdział 8

Mianowanie studentów wyższych szkół morskich odbywających zajęcia wojskowe

§ 31. Student wyższej szkoły morskiej odbywający zajęcia wojskowe może być mianowany na wyższy stopień wojskowy do stopnia mata włącznie.

§ 32. 1. Studenta, o którym mowa w § 31, kierownik studium wojskowego mianuje:

1) na stopień starszego marynarza — po ukończeniu pierwszego semestru zajęć wojskowych, jeżeli w tym okresie wyróżnił się bardzo dobrymi wynikami w szkoleniu oraz złożył przysięgę wojskową;

2) na stopień mata — po ukończeniu zajęć wojskowych i zdaniu egzaminu na oficera.

2. O mianowaniu kierownik studium wojskowego zawiadamia niezwłocznie wojskowego komendanta uzupełnień.

Rozdział 9

Mianowanie osób za zasługi z tytułu udziału w walkach o niepodległość państwa lub misjach pokojowych

§ 33. 1. Mianowanie na wyższy stopień wojskowy osób, o których mowa w art. 76 ust. 8 ustawy, może nastąpić tylko jeden raz.

2. Przy mianowaniu osób, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się kryteriów wymaganych do mianowania na dany stopień wojskowy.

§ 34. 1. Z wnioskiem o mianowanie na wyższy stopień wojskowy występuje:

1) wojskowy komendant uzupełnień właściwy ze względu na miejsce pobytu stałego (zamieszkania) lub pobytu czasowego osoby, trwającego ponad dwa miesiące;

2) władze naczelne organizacji kombatanckich, z uwzględnieniem trybu określonego w ust. 3;

3) attaché wojskowi polskich przedstawicielstw dyplomatycznych w stosunku do osób posiadają-

cych obywatelstwo polskie, stale zamieszkujących za granicą, którzy przesyłają wniosek o mianowanie do Wojskowego Komendanta Uzupelnień Warszawa Śródmieście.

2. Wniosek o mianowanie przedstawia się drogą służbową organowi uprawnionemu do mianowania.

3. Władze naczelne organizacji kombatanckich, w stosunku do osób wymienionych w art. 76 ust. 8 ustawy, wnioski o mianowanie na wyższe stopnie wojskowe składają (przesyłają) do Kierownika Urzędu do Spraw Kombatanatów i Osób Represjonowanych, który — po ich opracowaniu — przesyła je do dyrektora (szefa) komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej w sprawach kadr.

4. Władze naczelne organizacji i stowarzyszeń skupiających osoby niebędące żołnierzami w czynnej służbie wojskowej, które brały udział w misjach pokojowych, oraz osoby niezrzeszone wymienione w art. 76 ust. 8 ustawy, wnioski o mianowanie na wyższe stopnie wojskowe składają do wojskowego komendanta uzupełnień właściwego ze względu na miejsce pobytu stałego (zamieszkania) lub pobytu czasowego tych osób, trwającego ponad dwa miesiące. Wnioski te, po ich opracowaniu, przesyła się drogą służbową do dyrektora (szefa) komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej w sprawach kadr.

5. Dyrektor (szef) komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej w sprawach kadr

przedstawia Ministrowi Obrony Narodowej projekty stosownych decyzji o mianowanie na wyższy stopień wojskowy osób, o których mowa w § 33 ust. 1, za zasługi z tytułu ich udziału w ramach czynnej służby wojskowej w walkach o niepodległość państwa lub misjach pokojowych oraz prowadzi centralną ewidencję tych osób.

Rozdział 10

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 35. Żołnierz rezerwy, który ukończył przeszkolenie wojskowe przed dniem 1 stycznia 2004 r., może być mianowany na pierwszy stopień wojskowy w korpusie oficerów, jeśli spełnił warunki określone w art. 76 ust. 9 pkt 2 ustawy oraz odbył ćwiczenia wojskowe o łącznym wymiarze co najmniej 10 dni.

§ 36. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2004 r.²⁾

Minister Obrony Narodowej: *J. Szmajdziński*

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Obrony Narodowej z dnia 30 lipca 1992 r. w sprawie zasad, warunków i trybu mianowania na stopnie wojskowe (Dz. U. Nr 59, poz. 300 oraz z 1995 r. Nr 78, poz. 394), które utraci moc z dniem 1 lipca 2004 r. na podstawie art. 17 ustawy z dnia 29 października 2003 r. o zmianie ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 210, poz. 2036 oraz z 2004 r. Nr 116, poz. 1203).

1585

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 28 czerwca 2004 r.

w sprawie organów przedstawicielskich żołnierzy zawodowych

Na podstawie art. 108 ust. 4 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 179, poz. 1750 oraz z 2004 r. Nr 116, poz. 1203) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Postanowienia ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa warunki organizacji i funkcjonowania, tryb wyboru i okresy kadencji oraz zadania i uprawnienia organów przedstawicielskich żołnierzy zawodowych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, a także formy ich współpracy z dowódcami jednostek wojskowych.

§ 2. Ilekcóć w rozporządzeniu jest mowa o ustawie — należy przez to rozumieć ustawę z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych.

Rozdział 2

Warunki organizacji i funkcjonowania organów przedstawicielskich żołnierzy zawodowych

§ 3. Organami przedstawicielskimi żołnierzy zawodowych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej są:

- 1) zebrania oficerów zawodowych,
- 2) zebrania podoficerów zawodowych,
- 3) zebrania szeregowych zawodowych — zwane dalej „zebraniami”;
- 4) przedstawicielstwa żołnierzy zawodowych jednostki wojskowej;
- 5) zgromadzenia mężów zaufania korpusu oficerów zawodowych — zwane dalej „zgromadzeniami”;